

Ergün Keleş 2

- şiirler -

Yayın Tarihi:

09.06.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Anne

Mutsuzum anne
Yeni doğmuş bir bebek ağlamasıdır devam ediyor
Dizlerinden ayak parmaklarına kadar boylu boyuna yatırıp sallasan geçmeyecek
Ellerini öpsen anne
Ellerini öpsem
Yeniden o küçük dünyana sığdırsan beni

Tabiriyle uçsuz bucaksız olan bu dünya dar ağacından ibaret
Bu çirkinlikten sıyrılıp gidelim anne
Biri sana aitse bu gezegenlerden
Oraya gidelim
Ben olgunluk nedir bilmem çocuk kalayım
Sen hiç yaşlanma anne

Ergün Keleş 2

Askılı Elbise

Güya her şeyde aşk arıyormuşum ben.
İki dakikaya kalmıyor elektrik kesiliyor,
ikinci dakikasına kalmıyor bir yandan bir mum yanıyor,
diğer yandan askılı elbisen başkasına yakışmıyor,.
ve beş dakikaya iki cümle,
omuzlarına dalgalı saçlarını seriyormuşum.
Şiirler yazmalıyım sana.
Çünkü saniyeler geçmeden bırakmam lazım karanlığa ait ne varsa.
Nasılsa omuzlarını öpesim gelir.
Ne varsa askılı elbisende var.
Şimdi sorma bana güzel miyim diye.
Tanrı başka vermiş gözlerine.
Aslında tanrı aşka sermiş ki gözlerime,
kanatlanıp uçam geliyor.
Bir de kuşbakışı olsa manzaran
katlanılması güç bir şiir yazacağım.
Sonra uçurtmasının tadına bakarken çocuk,
farkında olmadan iki cümle seçecek gün ortasında.
Belki de günlüğünde bir yer kaparım akşam vakti.
Hiç olmadı aşık olur bir gün.
Belki bir gün oda şiir yazar.
İki dakikaya kalmaz elektriği kesilir,
ikinci dakikasına kalmadan bir mum yakar belki.
Gel,
ne varsa askılı elbisende var.

Ergün Keleş 2

Ayna

Ben kalbimdekiyle yaşarken
Kovanında pervane bir neşterdim dudaklarının
Koyu bir ölümün arifesinde katiline rastladım;
O yokmuş gibi davrandım

Önceki evrenlere benzer bir gecede
Kurgular üzerine değil tam tersine
Hatıralarla ilişkili sayılan (değil)
Alışıldık sapkınlıklar kadar keskin olmayan
34. sayfasındaki bir romanın içindeyim
39. Sayfada bir ağacın tepesinden seni izleyeceğim
Önceki adımlarla benzer bir adımda yürüyeceğim

Farklı bir evrende arkandan bakmıştım
Bu evrende aynaya bakmayacağım

Ergün Keleş 2

Bedenen

Hiç tanımadığım bir kadın eşeliyor toprağımı
Ne cürrettir diyemem
Sövse yeridir
Sövüyor esmer
ruhunu döküp içmişim gibi
Kanıyor sırtım
eksiliyoruz
umrunda değil

Ergün Keleş 2

Belirsizlik Üzerine

Denizden şairler, ıslak şiirler kuruturlar
Kırışık sayfalar serer yontulmuş kelimelere
Güneş dokunur saçlarına üzüm tanelerinin
Yıllanmış figürlerle fermentesiz şaraplar sunarlar

Zamanın insanları, geçmişini kaçırmışlar
Avaçlarında otobiyografik hikayeler-ama iyi ama kötü
Boş sayfalar gözlerler kan kokulu ceninleri
Göz ucuyla baht yazdırır- ama iyi ama kötü

Fırat'tan aşıklar, Anadolu çalar Anadolu söyler
Türküler kavururlar akordu bozulmuş tencerelerde
Fakat değildir gazel aşkı ilmek ilmek işlesin
Gönül boş bir sayfaya adından fazlasını yazar

Uğultular gece yarısı sevişmek üzerine
Gerdanından su damlayan çatısız gecekondularda
Plaketler basıldı beyaz yakalı sosyalistlere
Toplumsal fıkralar yayımlandı- ama absürt ama gerçek

Ergün Keleş 2

Ben

Ben avcumda bir can tutup asılmayı bekleyen
Ben geceden ölüydüm
sabaha dikilmeyen

Ben sarhoşluğumla yahut ayık olarak
Ben kötülüklerle yahut insan doğarak
Ben nisan yaprağıyken sonra solarak
Ben avcumda bir can tutup asılmayı bekledim

Ben aynamda bir şey görüp ağlamayı istedim
Ben gençlikten muzdarip
çocukluğu özleyen

Oluk oluk kırılmıştım camdan narincesine
Siyah beyaz perdelendim kendim izlercesine
Soluk falan almadan saydım
Tam şu ana kadar!
Nereden başladığını bilmeden

Ben şehrimin mahzeninde düşmesini bekleyen
Ben mızrağın oncasını yürüyerek bileyen
Ben hak dileyen musibet değil
Ben gençlikten muzdarip
çocukluğu özleyen

Ben bir atın sırtında bir umut özgürlüğe
Sayısız mevsimin gölgesinde sevdadan öte
Ben elimde bir kalem
Bu sessiz ve ılık gecede
Nerede başladığını bilmeden...

Ergün Keleş 2

Bir Yere Çağır

Bir yere çağır beni.
Son bulsun ayrılıklar.
Yolum, inadına yürümek olsun yağmurlarda.
Perdeyi sıyırıp bekleyenim ol.

Bir yere çağır beni.
Gökyüzü evin olsun.
Koşarsam,akşamı geçirmeyeceğim.
İslatırsan,
akıp geleceğim.

Bir yere çağır beni.
Kurşuni çiçeklere vesile olsun bahçenin güzelliği.
Doymak bilmeyeyim kokusuna toprağının.
Ellerini aç
Aç ki,
filizlensin kalemlerim.

Ergün Keleş 2

Boş-luk

Islak kum dokuyorum, dizlerime varıncaya
Başımda şapkam gibi bir yel esintisi
Şarap gibi, genzimden ciğerime akıncaya
Bir sarhoş bekledim ben, duyuldu gürültüsü

Bir beste çalıyorum, sanki Saito Kinen
Dört keman, ben ve diğerleri
Yedi ülke saydım ve yastık savaşları
Tanklar kuş tüyüne evrildi
sapanlar dahil

Tek mevsimlik yazlığım, kuzey yarım kürem küremde
Anadolu türkülerim, güney yarım kürede

Boşluğumu doldursam, bir boşluk daha
Boşluğumu doldursam, bir boşluk daha

Bir sigara, bir ölüm
Bin sigara ,bir ölüm
Bir yaşam, bir ölüm
Bin yaşam, bin ölüm...

Yanımdayken umudum, sana seslenir
Yanımdayken umudun, bana seslenmez

Mangal değil yüreğim, şakaklarım yanıyor
Tek buz serinletmiyor, iki buz tamamlıyor
Ben mi söyleyeyim, plaktan mı dinlersin?
Plak mı söylesin?
Dinlemeyi severim...

Ben bir oyunum, dünya oyuncağım
Bir parçam dünyadır, samanyolu(Plüton dahil)
Ben bir aşığım, koştuktan yorulan
Sen bir parçasın, ben eksik yapboz

Bir boşluğu doldursam, bir boşluk daha
Bir boşluğu doldursam, bir boşluk daha...

Ergün Keleş 2

Boş-luk II

Hayal kırıklıkları dostane öğütler verir fakat nereden bilinsin
Güneş bir yanıyla kırıktır bir yanıyla eşîğidir birbirine sarılan kolların
Terk etmek yeridir bugün ait olmadığım bir coğrafyayı
Ne susmak
Ne de konuşmak

Dalgalar yalancı parıltılar gösterir fakat nereden görölsün
Deniz başka bir dil konuşur
Martılar aynı dili konuşur
Deniz bir yanıyla Türkçe konuşur
Martılar da Türkçe konuşur
İnsanlar susar

Mevsim mevsim gök delinir göğsümde fakat nereden duyulsun
Bahar bir yanıyla güzeldir bir yanıyla avcumuza şimşek doldurur
Dökölmek yeridir bugün durulduğum derin çukurdan
Aştan bağımsız kelimeler tekrarlayarak

Ergün Keleş 2

Bulunmaz Bitki Örtüsü

Bir kırmızılık ki normal değil
Bir yerdeyim, sana boyandım
Uykunun baş gösterdiği en uzak coğrafyanın, verimli bitki örtüsüdür dudakların
Ses etme
rüyamız manidar

Ergün Keleş 2

Buz Çiçeği

Buzdan yapılma bir çiçek konu oldu tiyatro oyununa
Yaprakları eriyiverdi kadının ağlamasıyla
Kadın plastik dahi olsa saklayacaktı çiçeği
Adam çoktan gitmişti
Çiçek karışiverdi erimesiyle toprağa
Kök saldı baharlara

Belki de aşığının hediyesi olacaktı bir başka kadına
Yeşilliğın kabullendiğı vakit belliydi boşa akmadığı gözyaşlarının
Suyu verilmeden büyötmeyecekti toprak papatyaları

Diyorum ki ağlamakta boşuna değılmiş
Acılar büyötürmüş çiçekleri

Ergün Keleş 2

Can Kesikleri

İçimde koskoca bir yalnızlık büyütüyorum
Keşke'lerin ilahileri çarpıyor kulaklarıma
Oysa zamanında dinlemek isterdim
Buğday tarlalarında şarkılar söylenirmiş
Sonradan öğrendim

Ellerimde irili ufaklı yaralar
ve can kesikleri
Canımı sahiplendim

Nihavent adalarında hicazkâr bir figürdü resimlerim
Dönemsel yağmurlarım beni olmadık kumsallara sürükledi
Nasıl bana yürümeyi öğreten bir ses büyüyecekti içimde
Genliğimde umulmadık bir çocuğa büründüm

Şimdi akşamlar hiç olmadığı kadar coşkulu parılıyor gözlerimde
Kalabalık çekilince terzi pasajında mektuplar okunuyor
Sinemde ilmek ilmek sözcükler biriktirip
kendimi öldürüyorum

Ergün Keleş 2

Çağırısam Gelir Misin?

sanki bir limon bahçesi boynunun kokusuna özdeşir
bazı yel eser bir yaprağı ayağıma getirir
o yaprak tepeden tırnağa bileyipte bir hüznü
bayatlamış bedeniyle hatırlatır özlemimi
bir şarkı dinliyorum gözlerin gibi

sonbahar aşıkları ısınacak yer arıyor
bazen el ele tutuşuyorlar bu da yeter

mehtabı seyretmeyi pek düşünmedim
aklıma gelmişken söyledim
mehtabı seninle seyretmeyi çok düşündüm
aklımdan hiç çıkmadı

fakat benim gayem önce seni bulmak
yürüdüğüm kırk minare sonra da olsa yahut yüz camii
yolun sonu bazen yeni bir hikaye başlatır
bilemezsin

elin elime degecekse bir gün bu ilk olmayacak
tenin bir gün yine sarhoş eder ki ben onca şarap içmişim
bunun ilkiyle bir ilgisi de yok
Çağırısam gelir misin?

Ergün Keleş 2

Çocuktum

Belki susarak yazıyorum ben romanlarımı.
Sekiz on yaşında bir çocuktum belki.
Belki de boya kalemidir elimdekiler.
Kağıdım kalbimdir.
Fantastik bir çerçeveye mahkumdur gerçeklerim.
Olamaz mı?

Ne yani siz inanmaz mısınız bir çocuğun hissettiklerine?
Bekleyip yeşermediniz mi?
Ya da hiç gelmeyecek bir gemiyi beklemediniz mi?
Ben bekledim...

Aslında ben daha çok babamı bekledim akşam saatleri.
Çok değil sekiz on yaşında bir çocuktum.
Bunu da o zamanlar yazdım zaten.
Çocukluk işte.

Üstelik şairdim ben hayat bilgisi derslerinde.
Tenefüslerde fantastiktim biraz.
Biraz uçar,
biraz da Robin Hood olurdum.
Düşerdim belki.

Ama saat on olunca uyurdum geçerdi dizimin ağrısı.
Geçerdi...
Kağıdım kalbimdi.
İki dağ bir güneş çizerdik ki,
sevindirmiyor şimdileri.
Ne geri getiriyor gidenleri,
ne de sonuna getiriyor hikayeleri.

Ergün Keleş 2

Çukurova

Beklemek her şeyden önce seni
Bilinmezlikle yürümek sırtımda ağırlığınca
Bir kelimen bir dalga getirirdi taç bulutlarıyla
Duyamıyorum seni
su kıpırdamıyor

Şimdi sol kolum doğuyla batıyı ayrıştırıyor
Şimdi bir ülke diğerinden bağımsızlaşıyor güzelliğiyle
Şimdi son bulup tekrar başlayacak hasretim
Şimdi sen sol göstersen
ben yine soldan yiyeceğim

Önce bir nakarat başlıyor saçlarından topuklarına varıncaya
Sonra bir şarkıyla bitmiyor tabi evrenselliğin
Yüz ülkenin tam yüz şelalesinde çağlıyor sesin
Ben şahşına münasır bir coğrafyada tıkılıp kalıyorum
Her yer Çukurova

Ergün Keleş 2

Değildir

Bir an kötü bir rüya olmasını dilersin yaşadıklarının
Gözünü açmak istersin
Rüya değildir
Öyleyse rüyaya dalmak istersin
Öyle değildir

Göğsündeki ağırlıkla ancak taşıyarak savaşılabirsin
Taşımak istersin
ağır gelir
Bazen öylece susup durulmak istersin
Susarsın
Ama öyle değildir

Gitmek istersin
Betimlemesi anı defterine yazılmış en güzel şehirlerden
Bilinmezliğe doğru
Başladığın noktaya geri döneceğini bilirsin
Hem kim gitmek istemez ki
Fakat o da öyle değildir

Olduğun yerden gökyüzünü seyretmek istersin
Olduğun yeri seyretmekten güzeldir
Yanaklarına düşen yağmur damlası
Yağmur değildir

Ergün Keleş 2

Değildir II

Birinin omzumda ağladığını ölsem unutmam
Fakat değildir ki her gözyaşı hüzün içindir
Bir şehir ki ardıma katıp gitsem unutmam
Ama değildir ki o şehir sevda içindir

Ergün Keleş 2

Düşünceler

Düşünceler dumanlı bir sabahı uyandırıyor dudaklarımızda
Köşe başlarının ve kaldırımların aynı anda kurşunlandığı
tutsaklık bildirileri çarpıyor kepenklerimize

Oysa ölmek yavaş yavaş olsun yahut akıbetimizin alametinde
Onu ince dokumak yaşamak değil midir?

Ekmekler topluyoruz zeytin ağaçlarından
Bir gün öğreniyoruz bu yazgının şükre bağlandığını
Kişisel devrimler yaratmış yaşamışlıklar
Bunu da yaşlandıkça öğreniyormuş yaşayanlar
Ölenler için şiirler yazıyorlar

Bataklık onu göremeyenler için gösteriyor kendini
Görenler ki onlar aydın tohumlar ekerler özgürlük için
Değildir ki mitinglerde şarkılar çalınsın
yağmurun gürültüsü onlar için en güzel şarkıdır

Savaşlar ismini karalıyor kirlenmiş zihinlere
Paslanmış silgiler çıkıyor ceplerimizden
Bugün öğreniyoruz alçalmak kadar derin bir uçurum yokmuş
Büyümenin insanı doğurduğu bir coğrafyada yaşamak varmış

Ergün Keleş 2

Gemi

Bir hüzün,
bir mevsimin gölgesinden yakın
Bir mevsim,
karanlığıyla yüzde yüz
Bir gemi çıkmış yola,
ben gemiden bihaber
Bir gemi yaklaşmakta
Güvertesinde sahipsiz bırakılmış sayısız sevda

Ergün Keleş 2

Gözlerim Kapalı

Gözlerimi kapadım
Öncesi hiç olmamış ve sonrası hiç olmayacakmış gibi karanlık
İskele yaşlıları sessiz kaldı
Öncesi hiç konuşulmamış, sonrası hiç konuşulmayacak gibi karanlık

Gözlerim kapalı
Kollarıma kokular geliyor Meydan köy salkımından
Fesleğenler güzelleşiyor-sonra Gardenyalar
Kol saatlerinden sandallar yapıyorum (hiç yapmamıştım)
Ve zamanlar büsbütün şimdiki (hiç durmamıştım)

Gözlerim kapalı
Kalabalık hiç olmamış ve hiç olmayacakmış gibi yalnızlık
Nevruz halayları dağıldı
Bir ben varmışım, bir meydan varmış
Kalabalık hiç olmamış

Gözlerim kapalı
Bulut ve Ay gösteriliyor iki dal çerçeveden
Marşlar evrensel dillerde hep bir ağızdan
Sentezler konuşuluyor Doğu ve Batı üzerine
Savaşlardan bağımsız bir tecelliyle

Gözlerim kapalı
Koltuklar hiç dolmamış, filmler hiç izlenmemiş
Bir yürek çarpıyor (Aynadaki ben)
Aşıklar yontuluyor- sonra sözcükler
Ormanımda yangınlar (uğultusu ben)

Ergün Keleş 2

Gözyaşı Sergisi

Ortak bir hayale ulaşmanın saat On Bir'i
Yanacak bir mum olmaması ışığı açmak anlamına gelmiyor
Hüznü olmayan gözyaşının gösterişli sergisi
Kırpiklerin ıslanması ağlandığı anlamını vermiyor

Ergün Keleş 2

Güz Seli

Hazan yatar düşlerimde , yazan değil parmaklarım
Kazan meczup kişi bendim, incinirken topraklarım
Sayılı gün mutluluğa, kar yağdıran iştahlarım
Yüzüme su çaldı kader, afalladı kanatlarım

Düşüp durur gökyüzünden, yılgın acemi bedenim
Derman yaratmaz ki elim, süzülsem bir oh çekerim
Vah bilirim, iç çekerim, yıkık dökük bir haldeyim
Sonu vahim tiyatronun, sonuncu sahnesindeyim

Nefes suyun donmuş hali,
tek gecelik bir aşk gibi
Bedenim soğuk bir buz kütlesi, kavurur beni güneşimin sillesi

Dost suretli maskesiyle, sırtıma yük ettiklerim
Yok denecek kadar azdı, bildiğimi bildiklerim
Üzerinde durduklarım ,zamanla devrilmişliğim
Sallanan ip üzerinde, uzun sürdü cambazlığım

Buzdan yapılma çiçekti, ellerimle aldıklarım
Zamansız eridi neşem, hüznün yurdu vardıklarım
Pes etmemi umut eti, şafak vakti hasımlarım
Sert rüzgârın durmaz hali, vay geciken soluklarım

Issız çölde hırsız eli, söküp aldı gözlerimi
Arsız dostun vahsız hali, işitmedi seslerimi
Fakir mahallesindeki, umulmadık o güz seli
Büyümemi beklemeden, sürükledi fertlerimi

Ergün Keleş 2

Haki

Ayak parmaklarına kadar nehirler dökmek kurumuş bir çiçeğin
Sen çiçeksin ben olabildiğine uzak kara parçası
Serpilmiş bir güzelliğin var fakat manasız bir asfalt var bu yolda
Annem de çaresizdir çocukluğumu istesem

Bir çift göz aramak ama bir bilsen
O çift göz ki yetersizliğimi dile getirir tüm lisanlarda
Milyonca renk içinden toprak kokulu bir Mozart uğultusu
Tanrım, bundan başka memleket yok bana

Ergün Keleş 2

Haki II

Nasılsa rüyalara seninle başlamak
Nasılsa adını çağrıştırması bembeyaz bir sayfanın
Nasılsa uzun bir yol başlar boynunun herhangi bir noktasından
sesinin doğup büyüdüğü coğrafyaya uzanan

Bir hayalin peşi sıra aynı hayali görmek
Bir şiiri bu kez asfalta beyazlamak kirpiğinden önce
Birkaç teori ayırştırmak senden önce ve sonsuza denkliğine
Yıldız denizinden, toprağın çocukluğuna kadar

Gecesini es geçmek yürünesi yollarımın
Üzerini sıcak şarapla örtmek koyu kaldırımların
Güzelini gökyüzünden seçmek söylenmemiş en yakıcı cümlelerin
Bir günah ateşlemek
Sönünceye dek..

Kanasıya yüz yara hasretinle açılır
Varıncaya bahardır güldüğün şehirlerde
Afetin ne güz dinler ne çorak toprak
Boyuncaya kült bir filme işlenmiş gibi

Ergün Keleş 2

Hatır

Şu esen rüzgâr diyelim
Omzunda yanıp duran saçlarına söylenip dursun
Onca şair bir yana
Sana yazılan şiirleri anımsamayı
şahsım adına
aşk bilirim

Ergün Keleş 2

Her Mevsim

Huysuzluğunla gel unutup tüm geğmişi
Kızgınlığınla gel, yahut gülmesen dahi
Sıyrılıp gururunu tanrılaştıran ögelerden
Mevsimlerden gel, gözlerin her mevsim güzel

Ergün Keleş 2

İşitmek Seni

Ah bir eritsek şu soğuk duvarları
Sesin ki neznimde unutulmasın
Sevmeye uğraşmak büyük delilik, bilirim
Seni işitmek
Kavga halinde işitmek
akıl işidir

Ergün Keleş 2

İtiraf

Bugün hiç duyulmayan sözcükler biriktiren benim
Üzerime vazife olmayan
ve sonunda olması gerektiği gibi
iki dudağım arasında kendine yer edinen

Kirası ödenmemiş gökyüzünün kiracısı benim
Aydın bir rüzgar beklerim ki beni terbiye etsin
Kötüyüm
kötülüğümü bilmem
İyi değilim ama
değil midir iyiysem en iyi ben bilirim

Harp yeri değil, işgalci soruyorlar
Diyorum ki şu tarafa gitti
Sağ mı sol mu ben bilmem
Allah bilir

Kimliğimi soruyorlar
Elimde ne bir cenk aleti ne bir ustura
Kim sorduysa yalan söyleyen bendim
Kim öldüyse ben öldürdüm
Allah şahit

Son damlası benim sağanak zelzelenin
Seilmem ki sebebidir
bir değil bin ev yıkan da benim

Ergün Keleş 2

Kanat Ustası

Kuşlar uçmuyor demek
Sesin süzültür beni
Kuşlar süzülse şimdi
ruhun kanat ustası

Derman olmuyor demek
Evren basit bir roman
Roman anlatmaz seni
Alnına şiir gerek...

Ergün Keleş 2

Kurak Yaz

Aceleſi yok ſimdi kalabalıklaſmanın.
Ben İſtambul değilim.
Yalnızlık denen beton yığınınına sarmalanmıſ bedenim.
İmkânı yok kıpırdamaz bu taſ yerinden.

Farz et bize aſk diye verilen yeſilliklerden sevgi bekledik.
Kara bulutlar ancak kalplerimizle birleſebilseydi,
ve aynı ritme harman olsaydı gökyüzü...
Tut ki yağmur yağmadı bu yaz kurak geğti.
Kıſın ortasında ne yapalım sevgisiz?

Ergün Keleſ 2

Lacivert

Güneşe dokunduğumuz ilk gün
Kim olduğumuzu bilmeden önce
Kim olduğumuzu bilmiyormuşuz
birileri söylemeden önce

Merdivenlere adım adım yükseldiğimiz ilk gün
düşmemek için trabzanlara tutunmadan önce
Düşmek nefsin yahut nefsin dışındaymış
bilmiyormuşuz
Biz ayakta durmanın bilgeliğiyle
İkinci kez düşmeden önce

Şarkılar çalınmış
İnsanı insana özletmeden önce
Şarkılar çalınmış
Dünü bugüne ilmek ilmek işlemişler
yarını yok sayarak

Doğuda bir hüznün biyografisi bestelenmiş
Biz onca türküyü fransızca dinlemişiz

O an gecenin bilmem saat kaçymış
Islık çaldığımız ilk gece ıslık yasaklanmış

Sabah olmuş sokağa dökülmüşüz
Birlik olup gündüzün ortasına sığmışız

Hatayı tecrübe saydığımız ilk günah değilmiş
Peşi sıra şeytanla işbirliği etmişiz

Mutlu etmek iyilik yahut bazen değilmiş
Biz hepten sevap saymışız

Ergün Keleş 2

Mağlubiyet

Gürültüler çarpıyor kulağımıza
sözcükler belli belirsiz
Kuyular şarkı söylüyor, sohbetimiz duyulmuyor
Sağ yanımız Afrika sol yanımız pusulasını yitirmiş
Yollar büsbütün boyanmış
kan dökülmemiş

Ceplerimize kokular dolduruyoruz dumanlı meydanlardan
Şehirler alevler içinde
Şehirler ısınıyor

Çadırlar kuruyoruz belirli alanlarda
Sokaklar kentsel dönüşüm
binalar yıkılmıyor

Ergün Keleş 2

Olmamak

Bir adım atsam hiçbir yere gitmiş olmam

Yağmur olsam birkaç damla yeryüzüne
birkaç damlayla bir bardağa su olmam

Kağıttan uçaklar yapsam
küçük körfezlerde uçursam
Ben körfeze tanrı misafiri
mühendis olmam

Yol olsam uçsuz bucaksız
selvileri boyunca
ben gönüle yol gösteren
bir rehber olmam

Bir şarkı olsam ezgisi nihaventinde
Düşlerimde çalınsam
kaldırım taşlarında sevdaya vesile
serenad olmam

Ergün Keleş 2

Önce

Yağmur, damlasından önce sesiyle fısıldadı
Adam bulutları gösterirken parmakları ıslandı
Bir şarkı döküldü bir şiirin dudaklarından
Sevişti hüzün ve hüzne yakın duranlar

Gece, sessizliğinden önce kaldırımı kararttı
Ay ışığı korusu geceye katılmadı
Şimdi gün ışığında sevda kavurmak olmayışı
Şimdiki gecenin öncekini mumsuz aratması

Ergün Keleş 2

Renkli Sabahın Soluk Şiiri

Bugün birine kelepçe vurdular, ben de ordaydım
Dün bir çocuk öldürmüş, henüz sekiz yaşında
On mısra güz yazıldı, ben de sarardım
tam dokuz sahile vurdum, cesedimin dışında

Ve işte
bir nefes daha...

Ergün Keleş 2

Resimdeki Senfoni

Gözlerinde mi soluklanır kelebekler ansızın,
Yoksa ben mi yağmurum toprağına sızmışım?
Ahenginde mi varsın, kirpiğın mi fırçası;
Duyultular tablosu, sesin mi Picasso'su?

Ergün Keleş 2

Rüya

El ele dolaşıyoruz bazı akşamlar.
Bilmiyorsun sen...
Başını göğsüme yasladığın vakit içim içimi yiyor.
Şimdi diyorum!
Al aşağı etmek vardı gündüzü...
Sonra uyanıyorum tabi...
Gözlerin kapkara bir bulut oluveriyor gökyüzümde.
Ağlıyorsun,
rimelin akıyor senin...

Ergün Keleş 2

Salıncak

Her ağaç kabul etmez her salıncağı
O ağaçlar ki çiçek açmaz her mevsim
Kırılacak dalı kalmamıştır kim bilir

Bir çocuğun umududur salıncak o sıra
Yakınlarda çiçekçi arayan pişman bir adamın
yarını büsbütün bir çiçeğe bağlanır

Zamansız dilekler büyük boşluklar yaratır
Boşluklar kanayan yaradır
Bilinir ki her mevsim mutluluk için kıvılcımlara gebe değildir
Her yarayı kapatmaz

Bir beden ki aşkların peşi sıra
bir beden yalnızlık için

Ergün Keleş 2

Sancı

Korkularım, doğmatik sancısıyken hayatımın
bir kaç gece gökyüzünde horladım
Gözyaşlarım, başladığı yerken hayatımın
dün ezbere ağladım

Nerede güleceğini bilmek önemliydi
Nerede ağlayacağını bilmek daha önemliydi
Şiire nasıl başlarsam öyle bitecekti
Güzel başlamayı beceremedim

Bir hata yaptım
Ayıkken yahut
değilken

Bir söz söyledim
Gülerken yahut
ağlarken

Aynı hatayı bir daha yaptım
Aynı sözü söylemeden...

Ergün Keleş 2

Sessiz Buhran

Bir akşam yine -önceki akşamlar gibi
yalnızdım
Pencereme ağırlığınca katreler boşalttım
Alçak omuzlarının üzerinde göğsüne yükselen fakir bir adam tanıdım
her yaşamak tekrarında ölümü sahiplenen

Görmezdim geceler bu kadar aydın olsun
Gündüz vakti görünmezlik bulmacaları sobalarda tutuşturulsun
Bilmezdim onca koku içinden bir burcu duyulsun
Ada çayları demlenmeden onlara sevildiği söylensin

Alışmak diye bir şey var gönül onunla arsızlaşır
Penceremize yağın bu yağmur değil gözyaşıdır
Kırpığı diye bir şey var bu rönesans kadınlığının;
Usul usul gezdirir kalıntısını
çöldeki ay parçası

Biz kendimizi kurtarıp muharebelerin içinden
Mavi bir gelgitin ortasında sözcükler söylemekteyiz
Bir gün duyulacak sustuğumuz ne varsa içimizdeki
Ardına gülümseyişler katarak bir ayrılık yürüyecek

Bir buhran büyürken bahçemizin ortasında
birbirimizi görmeden ölmek düşecek aklımıza

Hayatın otobüs terminalinden izlendiği bir dünya
tanımak için geç kaldığımız
Sessizce izlemek beklemek kadar yormayacaktı
Şimdi ben peronların ucunda
sarılmaların kurşunlandığı bir şiirden kendime sesleniyorum

Ergün Keleş 2

Siyah Ve Beyaz

Sevmeni umarak sana koşamam seyrim
Buna rağmen sayısız şiirin rengiydin

Sesine gelince
seni işitmek onca ęiçeęe can verirken
sen sesini unutturuyorsun

Ve artık
sayısız şiirde
siyah ve beyazsın

Ergün Keleş 2

Solo

Şehrimizde duyultular
söylenmemiş sözcükler üzerine
Gönlümüzde gürültüler
yaşamak ve yaşatmak üzerine

Bir yerde zaman
yeryüzünde mevsimler için
Bir yerde zaman
ayrılığın yolu

İlahi fısıltılar
okunmamış kitaplar üzerine
29 Ekim, diye adlandırılan rüzgarlı bir güz sabahı
Şimdiki zaman ve sonrası için takvimin başlangıcı
Adı konmuş günlerin
Bir boşluk göğsümüzde
adı faili meçhul

Şarkılar sokaklarla,
anılar ve sevdalar üzerine
Bir kadının sesi
beklemek ve unutmak üzerine

Şimdi kelimeler
sanıldığı kadar kolay dile gelmeyen
ve bir şarkının sözlerinde rastlanan

Kumsallar
dalgalardan önce
Üzerinde ayak izleriyle insanlardan önce

Denizler
selvilerden önce
Ay ışığını ısılıkla tercüme eden

Ergün Keleş 2

Sus ığlıkları

Kurşun seslerini duyar gibi olurum
Bir çocuk ölmüştür, göremem
Bir çocuk ölürse bir anne ölür, bilirim
Bir çiçek solar;
ben her çiçek solduğunda gülemem

Bir kadını sus çığlıklarıyla, duyar gibi olurum
Üstelik mor elbisesiyle, utanılacak bir şeymiş gibi
Şu toplumsal sorunlar, kadın cinayetleri...

Bir kadın ağlıyor sus çığlıklarıyla
Mor elbisesiyle bir kadın...

Ergün Keleş 2

Süpermen

Ama ne bulut şu gökyüzündeki
Görüyor musun?
Ne gökyüzü ama çocuklar için
Ne çocuklar uyur saçlarında talaş kokusuyla bilir misin?
Yer yatağındaki pirzola düşleri ısıtır kiminin yastığını...

Kim bilir Süpermen aylarca kuyruk bekler hayal edilmeye
Kim istemez ki yaz günü şöyle pelerinle süzölmeyi...

Ergün Keleş 2

Uçurumlar

Damlalar
görünenin bilinmeyen kıtasına damlayan
Damlalar
toprakla dans eşliğinde

Kıtalar
coğrafyasına yabancı sözcükler sayıklayan
Kıtalar konuşuyor
sözcüklerden bağımsız

Sözcükler
kötüyse kötü bir piyesin habercisi
Sözcükler
iyiyse iyi bir oyunun habercisi

Hikayeler
kıyametlere altın çağını yaşatan
Hikayeler
adalet ve mutlu son üzerine

Sesler
karanlık renklerle tuvaler üzerine
Sesler
gençlik ve gençliğe hitabesiyle

Gerçekler
dün ve bugüne uçurumlar yaratan
Gerçekler
susmak bir yere kadar eylemdir

Uçurumlar
gördüğümüzden yüksek
Uçurumlar
bildiğimizden alçak

Ergün Keleş 2

Umut

Bir kuş olmalı yeryüzünde,
Sevgiyle yükselmeli,
Bir kanat çırpmalı gökyüzüne,
Çocuklar tebessüm etmeli.

Bir çiçek olmalı toprakta,
Kök salmalı mutluluğa,
Dört mevsim yaşama arzusuyla,
Umut vermeli çocuklara.

Sıcacık bir resim içinde,
Pastel sarısı bir güneş olmalı,
Her gecenin ardından,
Milyonca çocuğu ısıtmalı.

İnsan olmalı her şeyden önce,
Barış adına şiirler yazmalı.
Kavrulmuş çölleri yeşile boyadığı,
Bir dünya düşlemeli.
Bir dünya düşlemeli tüm çocuklar el ele.

Ergün Keleş 2

Veda

Elimde altından bir misket var.
Ergenliğim gelmeden kurtulmam gerek.
Sönmeden güneş,
bir kahkaha daha atacağım.
Tebessüm kalacak geriye.
Sonrası,
sonrası şehirleşme.

Yaşlandırarak beni ay ışığı.
Bir daha alamayacağım tadını pamuk şekerin.

Aslını inkar etmeyecek gökyüzü.
Deniz maviliğiyle kalacak,
sinirlenip denize dalacağım.
Yüzebilsem bile hissedemeyeceğim maviyi.

Verin! diyeceğim kanatlarımı.
Uçarsam çocukluğuma döneceğim.

Ergün Keleş 2

Yalnızdım

Başılayın beni iyimser tavırlarım
Kendini iyi bilen sayısız kötüler tanıdınız
Nice mutlu yıllarda
bir hayli arkadaşça
samimi olmayan fareler taşıdım kanatlarımda

Kötü günümde ağlamaya duraydım
Durdum
yalnızdım

Ergün Keleş 2

Yaşamak Nereye Kadar

Uzun bir geceden yine uzunca bir sabaha bulundum
Ayak seslerini duydum
ölümün yahut ölümü hatırlatan kelimelerin

Bu şehrin ezelden midir bu siskalığı
yahut onca evrimin içinden cehennemle mi döşenmiş?
Bu aklın şimdiden midir zoraki sürüklenmesi
yoksa ezelden miyim ben, tomurcuklar toplayan?

Gölgeler bedenine derin çukurlar örter
Çukurlar bilmez hangi yola paspas olduğunu
Ben söylesem yer yerinden oynayacak sanıyordum
Hoş değilmiş akan suya tereddütte bulunmak
sustum, yapacak bir şey de yoktu

Beyaz yalanlar karanlık güzergahlarla selamlaştı
Simsiyah eller lekesiz bayraklar topladı
Biri yazgısını bir sırra bağlamakla kalmadı
Diğeri ekmeğini masanın üzerine koydu
üzerine bayraklar dikti

Yağmurla bilenmişti kirpikleri sevdiğimin
Omuzlarına uçurtmalardan gökkuşağı bir atkı örmüştü
Bu afetin ezelden midir depremligi
yoksa üşümek Ay'ın bir yanını karanlık mı gösterir?

Sokak arasında dumanla yontulmuş ekmek kokuları
Şevdanın bir dizeyi bir türküyle seviştirmesi
Önce aydınlık yönü, ışığın tasavvufi sohbeti
ve şimdi yine aldatılan bizler
şimdiki zamanın gökyüzüne

Sonra uçurumlar zindanlara yol gösterir
Değildir isteyerek yarına uyanmak
yahut uykuya dalmak

Nasılsa çağa ayak uydurmuş notasız ilahiler sayıklandı
Sözcüklerimle çelişen bir korodan ayrıldım
Nereye varacaksan külfeti küçüktür çiğ tanesinden
ya da büyüktür Alplerden, Olympuslardan

Ölüm ezelden mi böyle soluksuz beklenir
Yahut yaşamak nereye kadar?

Ergün Keleş 2

Yazgı

Ellerim bir yelin dağıttığı kum tanesi gibi
bazen keskindir kayalar yontar
Kayalar kibrini yitirir çakıl taşlarına dönüşür
Gelgit küheylanları bir örtü gibi
sırtındadır çakıl taşlarının
Ve daha az ölümlüdür
insanlardan

Öte yüzü yanılgılarla doludur ellerimin
Sesleri birleştirir
Sonra o sesleri keten kuşlarının ağzında büyütür
Karanlık sayfalara beyaz harflerle yazılır adları
keten kuşlarının
Kalem olsam tutulacak el değildir ellerim
Ellerim kirlidir
Bataklığında yazgısını suçladığım ömrümü
yaşamış ve aldanmış ben değilmişim
Bir süre buna inanmışım

Dönüşümünü tamamlamayan karanlığın
büyümesini beklemişim

Ergün Keleş 2

Yol

Şuursuz gençliğim söz dinlemedi
Vakit sana yürümektir
Yoldaki çiçekten bilmektir beklendiğimi
Güzelliğini anlatıyorlar birbirlerine
Duyayım
Seni bulayım diye

İzin alıp da geçtim çam ağaçlarından
Seni aramaktır telaşım
Ve saniyesinde ulaşmaktır olduğun yere
Bir kuş gönder bana
O kuş canım
Kokunu getirsin

Gökyüzüne bakarak atıyorum adımlarımı
İzlediğim güvercin en büyük kanıtıdır sana inandığının
Orada bekle beni
Birlikte seyredelim gün batımını
Bizi anlatsın çiçekler

Ergün Keleş 2

Zihin Çiçekleri

İlk ve son değil bu pişmanlığım
Adını günah koyduğum nefs-i zindanlarda
Bu hasret bizi ötekileştiriyor anne
Kan fışkırıyor ellerimden
Bana sarılma
Ve ben de idrak edeyim çirkinliğimi
Gözyaşıyla yontulmak
kolay değildir

Zihin çiçekleri batıyor gözlerime
Onlar ne kaktüslere benzer ne tırpanlara
Ben ne kendime benzerim ne kendimden öte
Ay'ın bir yanı karanlık
Her gece

Gözlerimde çalma listeleri
Dinlemeyi aynalarda öğrendim
Ve şimdi hüznle büsbütün melodiler
Çanlar ve tramvaylar
Yalnızlığı fısıldar

Kan damlıyor ellerimden
Bana sarılma
Gözyaşıyla yontulmak
Kolay
değildir

Ergün Keleş 2